

embadocador -a adj. Que
embadoca

embadocament m. Acció
d'embadocar o d'embado-
car-se; l'efecte

(una llançívola) una cor-
retja per a llançar-la amb
més força

~~embagassar~~

oflocació d'alguna cosa.

embadocar v. tr. Atreure (o
(d'algú) fins a abstroure) una
altra cosa. | Pron. Abstroure's en la contem-
embafador -a adj. Que embafa.

embafament m. Acció d'embafar
o d'embafar-se; l'efecte

embafar v. tr. Enmullar l'apetit,
ferre de difícil empassar, una menja de
massa dolça o greixosa.

embagar v. tr. Subjectar amb una
baga o bagues. || Llitzar (a una av-)

embagular v. tr. Posar en un bagal
o en baguts. Ja han embagulat la roba

embaietar v. tr. Cobrir de baieta
(una cadira, un llanç, etc.)